

Vinstrayvirgangur ella høggrayvirgangur?

Nú kom vend í! Eftir allar tær ljótu yvirskriftirnar hjá Óla Breckmann um Olof Palme sum offur fyri vinstrayvirgangur — »hansara egnu« — tykist svenska lögreglan nú hava størsta illgruna til ein mann við eini politiskari áskoðan, sum man koma Óla og hansara fólki sera, sera illa við í teirra politiska leiki, tí hon er nevniliga av sama slagi sum teirra! Lögreglan

hefur kannað mannin og sigur, at hann liður av kommunistaræðslu, átrúnadarfanatismu, hann sær Russland sum Djævulin og USA sum tann Frelsan! Eingin og vildi drepa Palme fyri at vilja innlimast Svørki í Sovjetsamveldið (!), og eigur fult av antikommunistiskum lesandi heima við hús. — Tann rætta breckmanns stereotypan, sum kann finna upp á alt! Tann tikni

ákærði er ið hvussu so er eitt gott dømi um eitt menniskja, sum tann fúla svenska høgrapressan — Dagblaðsins felagar — hefur øst upp og ført út í óføri.

Alt grundarlagið undir teimum ósakliga, útspillandi greinum hjá tápuðlinginum í Dagblaðnum tykist nú vera fokið. Hann hefur aftur sett seg í dik-ið. Høgrafólkanna skemdi! J.O.

Harakiri?

Í Sosialinum 11. mars spurdi eg í einum lesarabrevi formann fólkaflaksins Jógvan Sundstein um hann tók undir við »minningarorðum« Óla Breckmanns um Olof Palme í Dagblaðnum 5. mars.

At ikki bert undirritaði, men eisini hópurin av vanligum landsmonnum — uttan mun til politiskan lit — í andstygð og vreiði vendu sær imóti hesari óhugnaliga og ótíðarhóskandi skrivning gjørdi, at Jógvan Sundstein í Dagblaðnum 17. mars skrivaði nøkur minningarorð um Palme.

Óli Breckmann hefur vanvirðisliga ákært tey sum vágaðu sær at siga ella skriva nøkur minningarorð um Palme fyri at »skræða klæðini av sær«.

Sjálvur kenni eg ongan, og ei heldur havi eg lisið nakran nekrolog har sigast kann, at viðkomandi hefur »skrætt klæðini av sær«.

Heldur ikki Jógvan Sundstein ger tað. Hann ger bert tað sum tað semir seg fyri ein mentaðan politikara og floksleiðara.

At enda í minningarorðum Jógvans verður Ó.B. settur uppá pláss við hesum orðum: »Í øllum demokratiskum londum eru mangir politiskir flokkar, men sum í hesum sum í

øðrum arbeiði er tað mest týðningarmikla, virðingin sum hvør hevur fyri hvørjum øðrum, óansæð flokslit«.

Hesi vøkru orð eru søgd av einum sonnum demokrati og eri eg eisini visur í, at J.S. meinar hvørt eitt orð av hesum.

Men so kann eg kortini ikki lata verða við at koma við einum sjálfvígjandi spurningi til Jógvan Sundstein. »Hvat í allari víðu verð gert tú tá í fólkaflakkinum í hansara núverandi líki?«

Eftir minari metan er bert eitt at gera hjá tær: Antin »ruddar tú búlan« og gevur harvið aftur fólkaflakkinum møguleika fyri at fáa ávirkan á føroyskan politikk (sam-sundis gevur tú eisini høgabandanum møguleika fyri at »byrja fyri seg sjálvar«) ella eisini verður fólkaflakkurin verandi úti í einari drúgvari oyðmarkargongd sum kemur at vera í mong mong ár.

Ongin — eg taki uppáttur — ongin av hinum politisku flokkunum á Føroya Løgtingi torir at bjóða veljarum sínum tað, at fara í eitt vandamikil samstarv við fólkaflakkin í hansara núverandi líki. Og hetta er spell, tí landið hefur eisini brúk fyri einum so stórum flokki

sum fólkaflakkinum, men tó ikki fyri ein og hvønn pris.

Tað er lagnunnar speiskni, at júst morðið á ein sosialistiskan forsætirráðharra so dyggiliga skuldi brenna »Kainsmerkið« í fólkaflakkin.

Nú alt kortini bendir á, at tað er ein høgirasinn-aður kommunist- og socialistahatari sum myrði Palme, freist eg ikki, soleiðis sum Ó.B. freiddi seg, tá tað stutt eftir morðið frættist, at tað var ein vinstrasinn-aður yvirgangsfelagskapur sum hevði framt morðið. Hendan ódulda skaðafreðin gav mær vaml.

Tí liggur tað mær alt ov fjart at royna at fáa politiskan vinning burtúr slíkum sorgar-leiki, sjálvt um ein ofta er sterkt freistaður til at stiga niður í dikið og taka dystin upp við somu skitnu vápnun.

Men hvat, sjálfsvirðingon er væl tað seinasta ein fer at sleppa sær av við.

Spennandi verður at siggja hvør vengurin í fólkaflakkinum fer at sigra. Politiskt sjálmorð hefur ein upplivað fyrr, men kollektivt harakiri?

Syrgiligt men áhuga-vert.

H.N.

4034

Arbeids- og bjargingarbúnnin til

SJÓMANNIN

(GRØNLANDSBÚNNIN)

úr vala-tilfar, dyggiliga bjálvaður og við besta flotevni. Verjir móti eldi, kemikalium og harðasta kulda.

BÚNNIN HEVUR:

- 1 vatntætt snarlás framman við álum at halda ímóti við
- 1 lyfti- / stjóringselsa við króki og »karabinhaka«
- 1 línu við »karabinhaka« at krækja í bátsfelaga á sjónum
- 1 floytu festa í búnan
- 1 lumma til »bátsfelagalínu« og floytu
- 2 Cabus-endurskin
- 1 (einar) fóðraðar »natúrgummi-mansjettir« um skøvningarnar
- 1 (einar) vøttir/ handskar festar í búnan
- 2 lummar frammantil á ørmunum
- 2 snarlás — eitt á hvørjari brók til at lætta um flatingina
- 1 rustfrían knív (við línu) festur á høgri brók
- 1 kníva-lumma
- 1 (einar) gummistivlar
- 1 navnamerki

Fæst í øllum vaksnamannastøddum

er lýggjur og 100% vatntættur og flottryggur

P/F **C.C. JOHANSEN**

TÓRSHAVN

TEL. 14922 — TELEX 81272 ²

Fótbóltsvøllurin í Havn

Kann rætti viðkomandi gera so væl at svara okkum uppá, hvør hefur ábyrgdina av, at tonsavís av sandi eru koyrd útyvir áðar fótbóltsvøllirnar í

hann setur seg at hvila. Satt at siga kundi eg eisini tagt, tá tit flestu tuga og bara hugsa. Men havi eg á minnum kroppi følt avleiðingarnar av hesi tátuni, ið onkur vil geva teimum, sum av fullum huga fara til verka. Góðu

Havn. Úrslitið av hesum er, at vøllirnir eru fullkomiliga ónytiligir, og tað er ein stóur spurningur um teir verða klárir til kappingin byrjar.

tíð!

Eg kenni hasa tátuna fyrst frá Íslandi í váríð, og so eisini úr Føroyingahavnini í Grønlandi. Lat meg gera eina enn langa søgu stutta, við heilt kon-takt at siga:

Har ið fanin ikki sjálvur

Tann, sum stendur til svars fyri hesum, kann ikki hava skil fyri drening og tí, sum hartil hoyrir.

Fótbóltsleikari

torir at visa sin ljóta skort, har sendir hann eina væl útsjónarprýdda bonusskipan.

Við rámostu álvarakvøðu.

Á Grøkarismessu
Hentzar Joensen